

סקופ

מפקד חיל האוויר נותן דוגמה של ביריונות בכבישים

מאת יוסי ינאי

כשבוטע שעבר תקף „העולם הזה“ את מפקד חיל האוויר, האלוף בני ימין פלד, על שאישר חשבונות מפוכה של אחד מקציני הכבישים, שהגיעו לסכום הפנטאסטי של 430 אקף לירות — סכום שהוצא מי תקציב הכביחות.

בעיני המערכת היתה הפרשה כה חמורה, עד שהחלטנו לחזור אליה גם בגיליון זה (ראה מיסי גרת), בתוספת פרטים חדשים. ללא כל קשר לסיפור המסיבות של הקצין הכביש, שאותן אישר מפקד חיל האוויר, הגיע למערכת סיפור על התנהגותו של האלוף

רנה להם מותר להרביץ

ולהרצליה העיר, חתך נהגו מכונית אורחית שבה ישב באיתה עת הסטודנט התיפאי אלכסנדר ספקטור.

אך נהגו המשתולל של האלוף נאלץ היה להיעצר, אחרי שיירה שעמדה לפני רמז זור אדום. ספקטור, שהוא עולה חדש מאורוגוואי, נבהל מהצורה שבה חתכה אותו מכונית האלוף. הוא נעצר במסלול מקביל למכונית הצבאית, ואמר לנהג: „כרגע סגרת לי את הדרך. ציפצפתי, ולא שמת לב.“

„אמרתי זאת מתוך כוונה שהוא ישים לב לנהיגה שלו.“ סיפר אחר-כך ספקטור. „לא היתה שום חוצפה בדברים שלי. ידעתי שאם הדבר היה קורה במהירות יותר גדולה, היתה נגרמת תאונה, וזאת רציני למנוע.“

אולם כוונתו הטובה של ספקטור לא עשתה רושם על האלוף פלד. סיפר ספקטור: „הקצין ענה לי בגסות: טוב, תמי שיד לנסוע.“

ספקטור המשיך בנסיעה כ-10 מטרים. עד שהגיע למשאית שחנתה ראשונה ברמז זור, בנתב האמצעי של הכביש המהיר. בינו לבין המשאית המתינו באותה עת, להתחלפות האור האדום ברמזור, כארבע מכוניות. כשהתחלף הרמזור לירוק, נתקעה אחת המכוניות בין המשאית לבין זו של ספקטור. ספקטור סטה למסלול השמאלי, עקף את המכונית התקועה, עקף את המי שאית שכבר החלה לנסוע, וחזר למסלול האמצעי.

פלד בכביש. המערכת מצטערת על כך ששתי פרשות שונות לגמרי כאו לפניו בפמיכות כה רבה, עד כי עקוב להיווצר הרושם המוטעה של מוסע מאורגן נגד האיש — אך העניין חמור מכדי לרחות את פירי סופו.

ל תופעות הביריונות בכבישים, המרתחות את דמם של הנהגים ללא הרף, נכתב כבר רבות בעיתונים.

העובדה שמסקדי צה"ל חייבים לשמש כדמויות מחנכות, לא רק לחייליהם אלא לציבור כולו — הפכה כבר מזמן אחד מניכסי-צאר-ברזל של החברה הישראלית. אולם נראה כי מפקד חיל-האוויר, הא"ל לוף בנימין (בני"י) פלד, אינו יודע אף אחד מכללים אלה. אחרת, קשה להבין את התנהגותו בכבישים בעת שהוא לובש מדים, ויושב בתוך מכונית-השרד שעליה נס מפני חיל-האוויר.

לפני כארבעה חודשים, ב-12 בפברואר השנה, כסביבות השעה 8.15 בבוקר, נסע האלוף פלד עם נהגו האישי מתליאביב לכיוון חיפה. בתוויתו נאמן לסיסמה „רק להם מותר לטוס“, סיסמה שאומצה בנא-מנות עולמיים ומפקדי חיל-האוויר, הא"ל נסע נהגו על הכביש כפראות רבה מבלי שהאלוף יעיר לו על כך. ברמזורים הראשונים של הרצליה, הרמי זורים שבהם הנהיגה שמאלה היא למלון אכדיה ומימין קיים מעלה לכפר-שמריהו

הודעתנו

(המשך ממעמד 27)

השיב השופט. כפי שנרשם בפרוטוקול: „שמעת היום מסוי של המפקח מלירי חי שאחד העצורים, אף הוא חשוד כשותף למעשה-השוד, שוחרר כבר בערבות והוא חופשי לחלוטין. לא אוכל, על כן, להבין מדוע אותו אדם לא יחבל בחקירה, ואילו החשוד, אם יהיה חופשי — כן יחבל.“

הקצין-המענה קיבל פרס

הוסף השופט: „אם חשש המישיר טרה הוא שיימסר לשני האנשים הנוספים כי אכן מבוקשים הם, הרי יכול היה לעשות זאת אותו חשוד שכבר שוחרר, ועל כן לא נותר עוד לחשוד לחבל בחקירה, ובמיוחד נגד השניים, שהרי נגד עצמו אין יותר מה לחקור. מצווה אני לשחרר אותו בערבות.“

סיים השופט: „וגם זאת אומר: הודעי זעתי לראות את סימני המכות על גופו של החשוד אשר, לדבריו, נגרמו לו על ידי שוטרים במישטרת טול כרם. אני מוצא לנכון להביא העניין לחקירת מישיר טרת ישראל.“

הדבר קרה בחודש אוקטובר בשנה שעברה. עורכי-דין משה אלוני, פרקליטו של פואו, לא הסתפק בהמלצתו של השופט סגלסון. ב-26 באוקטובר 1975, שלח אלוני מיכתב רשום לשר-המישטרה ולי מפקד, שאלו רוזוליו, ובו תיאר את העניינים שעבר נאדף פואו. כחודשיים אחר-כך, הודיע המטה הארצי של המישטרה לפרקליט אלוני, בין השאר: „מקד מליחי (בינתיים הועלה הקצין מדרגת מפקח לדרגת פקד. לא רק שהוא, ראש צוות החקירה, לא הועמד אפילו לדין מישמעתי, אלא אף קיבל פרס). ראש צוות החקירה הוסיף, כי נתן הוראה מפורשת לאנשי הצוות, והזהירם לבל ישמשו בכוח במהלך חקירת הקובל. האם זה לא קירקס?“

„לדאבונו, תוצאות הבדיקה (במכונית-האמת) מחשידות את סמל שני טאפס ואת רבי-שוטר סיאנה בהכאת הקובל. המטה הארצי של המישטרה מודה שנאדף פואו בעת שחקרוהו בתחנת-המישטרה בטול כרם. לא כן בעניין קשירת חבל סביב אשכיו.“ עד כאן המיכתב של המטה הארצי של המישטרה.

המישטרה ניסתה להגן על עצמה, ומשי כה את הפרשה שמונה חודשים. רק בשיבוע שעבר הסתיים הדין המישמעתי-הפנימי של המישטרה בפרשת עינויו של פואו על-ידי חוקרי הצוות של הקצין מליחי. הקצין עצמו קיבל פרס על החקירה שניהל בפרשת פואו. הוא הועלה בדרגה, בזכות יעילות שיטת-החקירה שלו. נגד פואו לא הוגש כלל כתב-אישום, מאחר שהוא חף מפשע. המישיר טרה עצרה בינתיים שלושה אנשים אחרים, שהואשמו בכיצוע המזוין בגדה המערבית.

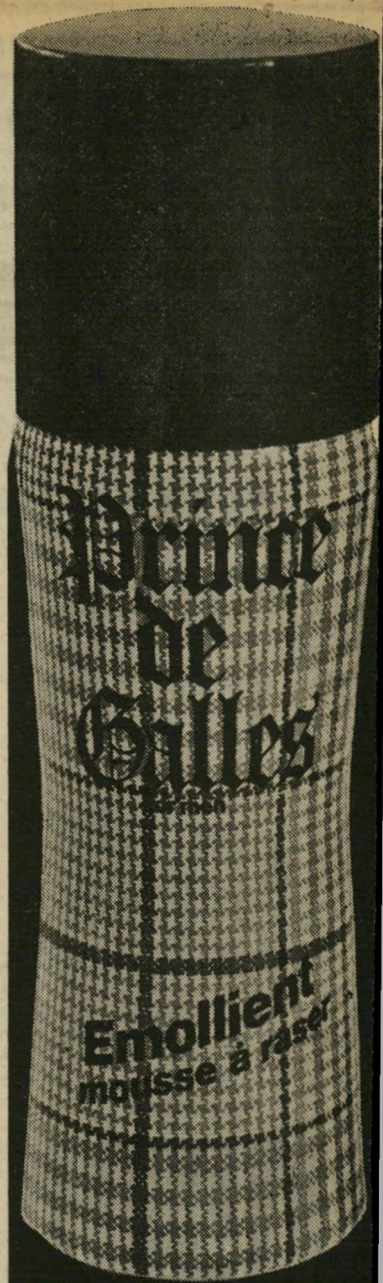
שני החוקרים הוטרס, שהיכו גם הם את פואו, נקנסו ב-200 לירות ובי-300 לירות. הם ימיכו לשרת במישטרת ישיראל, כאילו לא קרה דבר.

וכך נשאר פתוחה שאלה אחת לפחות: מדוע לא הובאו אנשי-המישטרה שעינו את נאדף פואו, לדין פלילי, כמו כל אורח המבצע פשע? האם העינויים היו בגדר עבירה משמעית בלבד, האם שני אנשי-המישטרה הנ"ל לא חבשו את כובעיהם שלהם לפי התקן? או אולי לא הצדיעו למפקדיהם, ומשום כך הובאו לדין מישמעתי?

מי כן אחראי?

גבי כל אורח פשוט, הנחשד שביצע עבירות מסוג זה שביצעו חוקרי-המישטרה בטול כרם, היתה המישטרה מביקשת בוודאי מבית-המישטס לעצור אותו עד תום ההליכים המישפטיים נגדו.

שר-המישטרה שלמה הילל אינו רואה עצמו, כנראה, אחראי למה שקורה היום במישטרת ישראל. הוא יכול לטעון של-מישטרה יש מפכ"ל בשמו, שאלו רוזוליו, אך המפכ"ל כבר לא מגלה סימני דאגה. הוא עסוק כעת בהכנת מיוזמותיו לקראת קבלת הניב החדש שלו, אחרי שיעזוב את המישטרה.

prince de galles
קלאסי
לגבר

זמיר בע"מ ת"א
המפיצים: חברת נורית בע"מ

בכל
בית
"עץ
הזית"